

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1) ดินแดนที่สำคัญในยุคคนบีอับรอฮีม عليه السلام ได้แก่ แผ่นดินบาบิโลน (ارض بابل) ดินแดนคานาอัน (ارض كنعان) แผ่นดินชาม (ارض الشام) อียิปต์ (مصر) มกกะฮุ (مكة) และเปอร์เซีย (الفرس) ดินแดนดังกล่าวล้วนเป็นส่วนหนึ่งของตะวันออกกลางในปัจจุบัน

2) ตะวันออกกลางนอกจากจะมีความสำคัญทางภูมิศาสตร์การค้าและเศรษฐกิจ ยังมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะเป็นแหล่งกำเนิดเผ่าพันธุ์และชนชาติต่างๆ อันเป็นที่มาของอารยธรรม สังคม แนวคิด และแหล่งกำเนิด 3 ศาสนาที่สำคัญของโลก คือ ศาสนาอิสลาม ศาสนายูดาห์ และศาสนาคริสต์

3) ชาวอาหรับในคาบสมุทรอารเบียสืบเชื้อสายมาจากอาหรับ 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ อาหรับเผ่าอันดานานเป็นลูกหลานนบีอิสมาอีลและนบีอับรอฮีมอาศัยอยู่ในนครมกกะฮุ และแคว้นฮิญาซ ส่วนเผ่าเกาะฮ์ฎอนอาศัยอยู่แถบเยเมน เมื่อเขื่อนมะร็อบในเยเมนพังทลายจึงเกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานกระจัดกระจายไปทั่วคาบสมุทรอารเบีย

4) ภาษาหลักในตะวันออกกลางจะใช้ภาษาอาหรับ (Arabic) นอกจากนี้ยังมีภาษาฮีบรูของชาวยิว ภาษาฟีริซีย์ของพวกเปอร์เซีย ภาษาเตอร์กีซของตุรกี ภาษาเคอร์ดิชของชาวเคิร์ก และภาษาอูรดูของชาวปากีสถาน

5) ผู้คนในแผ่นดินกันอานและชามมีแนวคิดแตกต่างจากผู้คนแถบแคว้นกาลเดีย แผ่นดินบาบิโลน และเยเมน เนื่องจากผู้คนยังนิยมสักการะเจวีด แต่แนวคิดดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อทางอียิปต์ในด้านการตั้งตนเองเป็นเทพเจ้าหรือเป็นพระเจ้า

6) การปกครองในตะวันออกกลางในอดีต ผู้นำหรือผู้ปกครองของเยเมนจะถูกเรียกว่า สะฎาะร็อลมาต (กษัตริย์) และเรียกผู้ปกครองของชามว่า ก็อยศัร (จักรพรรดิ) ส่วนนักปกครองทางเปอร์เซียจะถูกเรียกว่ากิสรอ (จักรพรรดิ) เช่นเดียวผู้ปกครองอียิปต์จะถูกเรียกว่าฟิรเอาน์ (ฟาโรห์) และเรียกผู้นำแห่งออบิสลิเนียว่า อันนัจญาซีย์ (กษัตริย์)

7) ประเทศในดินแดนตะวันออกกลางได้แก่ อัฟกานิสถาน แอลจีเรีย บาร์เรน ไชปรัส จิบูตี อียิปต์ เอธิโอเปีย อิหร่าน อิรัก อิสราเอล จอร์แดน คูเวต เลบานอน ลิเบีย โมร็อกโก โอมาน ปากีสถาน การ์ตา ซาอุดีอาระเบีย โชมาลี ซูดาน ซีเรีย คูนิเซีย ตุรกี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมน(เหนือและใต้)

8) อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีความสำคัญสูงสุดของอัลอิสลาม เหมาะสมกับบรรดาผู้ศรัทธาและมนุษยชาติ อัลกุรอานคือพระดำรัสแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ที่มีความมหัศจรรย์ในเชิงสำนวนโวหาร วรรณศิลป์ ภาษา เนื้อหาสาระซึ่งกว้างและครอบคลุมทุกด้านทุกมิติที่มนุษย์ไม่สามารถหยั่งรู้และเข้าถึงความหมายทั้งหมดได้เว้นด้วยพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น โดยถูกประทานให้نبีมุฮัมมัด ﷺ ด้วยถ้อยคำภาษาอาหรับ เริ่มต้นด้วยสุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์และจบลงด้วยสุเราะฮ์อันนาส แม้ว่าอัลกุรอานจะเป็นภาษาอาหรับ แต่มิได้หมายความว่าอัลกุรอานจะถูกให้ใช้เป็นบัญญัติศาสนาเฉพาะชนชาติอาหรับเท่านั้น เพราะการเป็นศาสนทูตของนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นครอบคลุมมนุษยชาติทั้งหมด ส่วนการเขียนหรือแปลอัลกุรอาน แม้ว่าผู้แปลจะเชี่ยวชาญทางภาษาต่างๆและมีความลึกซึ้งทางสำนวนต่างๆมากเพียงใดก็ตาม แต่สิ่งที่ถูกเขียนขึ้นมาจะไม่เรียกว่า อัลกุรอาน

9) บรรดาคนปีติตั้งแต่ต้นปีอาดัม ﷺ เรื่อยมาจนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างมีหลักการศรัทธา(อะกีดะฮ์) ที่สอดคล้องกันคือการยึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะเพียงองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์ และต่างมีหน้าที่เผยแพร่ตามแนวทางและคำสอนของพระองค์ แต่อาจจะแตกต่างกันบ้างด้านหลักปฏิบัติ (ชะรีอะฮ์)

10) ประวัติบรรดาคนปีติปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างจากประวัติที่ปรากฏในคัมภีร์โตราห์ และหลักฐานอ้างอิงอื่นๆ โดยเฉพาะหลักการศรัทธา จริยธรรม และศีลธรรม

11) นบีมูฮัมมัด ﷺ ไม่เคยเป็นยะฮูดี(ยิว)และไม่เคยเป็นนัศรอเนียน(คริสต์)และท่านไม่เคยอยู่ในหมู่บรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ แต่ท่านเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริง

12) บุตรชายนบีมูฮัมมัด ﷺ ที่ถูกบัญชาให้เชือดเพื่อทดสอบความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ คืออิสมาอีล(Ismael) ไม่ใช่อิสฮาก(Isaac)

13) นบีมูฮัมมัด ﷺ จะเดินทางย้ายถิ่นฐานเป็นประจำเช่น การเดินทางจากแผ่นดินบาบิโลนไปยังชาม คานาอัน อียิปต์ และคาบสมุทรอารเบียตามลำดับ จนถูกชาวคานาอันและชาวปาเลสไตน์ในยุคนั้นเรียกว่าชาวฮิบรู (العبريون) เหมือนกับนักเดินทางชาวคานาอันและชาวปาเลสไตน์ถูกเรียกว่า ชาวฮิบรู เช่นกัน โดยนบีมูฮัมมัด ﷺ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำว่า วงศ์วานอิสราเอล ยะฮูดี เพราะทั้งสองคำฟังเป็นที่รู้จักในยุคนบีมูฮัมมัด ﷺ โดยนบีมูฮัมมัด ﷺ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อตั้งรัฐอิสราเอลแต่ประการใด นอกจากท่านเป็นเพียงบรรพบุรุษของชนชาติอาหรับและวงศ์วานอิสราเอลเท่านั้น

14) อิสราเอล (Israel) คือนามหนึ่งของนบีมะอฺดูบ บุตร อิสฮาก บุตร นบีมูฮัมมัด ﷺ ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลสืบเชื้อสายมาจากนบีมูฮัมมัด ﷺ นบีมะอฺดูบ ﷺ มีบุตรชายทั้งหมด 12 คนและได้รับการแต่งตั้งเป็นนบี 1 คนคือยูซุฟ

15) นบีมูซุฟ ﷺ เดินทางเข้าอียิปต์ตรงกับยุคสมัยรียอัยานบุตรอ๊วะลีด วงศ์วานอิสราเอลใช้ชีวิตอยู่อย่างสุขสบายโดยมีนบีมูซุฟเป็นผู้ว่าการคลังแห่งอียิปต์ จนถึงยุคฟาโรห์อามอสชาวอียิปต์แห่งราชวงศ์ที่ 18 ของอียิปต์

16) นบีมูซา عليه السلام เกิดในอียิปต์ตรงกับยุคฟาโรห์กอบนูบุตรมูสอับ ส่วนฟาโรห์ที่กดขี่วงศ์วานอิสราเอลอย่างหนักคือรามเสสที่ 2 และฟาโรห์ที่ส่งกองทัพตามไล่ล่าวงศ์วานอิสราเอลออกจากอียิปต์คือ ฟาโรห์เมอร์เนปตา

17) คัมภีร์เตารอตหรือบัญญัติ 10 ประการ(ฉบับเดิม)ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่คนบิมีชามีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับอัลกุรอาน

18) หลังข้ามทะเลแดงนบีมูซาผู้นำเข้าปาเลสไตน์ โดยท่านได้แบ่งวงศ์วานอิสราเอลออกเป็น 12 สายแต่ละสายมีผู้นำแต่ท่านเสียชีวิตก่อนเข้าปาเลสไตน์ วงศ์วานอิสราเอลจึงไร้ผู้นำสูงสุดและกลายเป็นกลุ่มเร่ร่อนกลางทะเลทรายซีไน 40 ปี

19) คำว่า ยะฮูดีห์ เกิดขึ้นหลังนบีมูซาพาวงศ์วานอิสราเอลข้ามทะเลแดง และมีความหมายครอบคลุมกว่าคำว่า บะนูอิสราเอล เพราะคำว่ายะฮูดีห์หมายถึงทุกคนที่นับถือศาสนายูดาเยไม่ว่าบุคคลนั้นจะสืบเชื้อสายมาจากวงศ์วานอิสราเอลหรือไม่ก็ตาม ซึ่งต่างจากคำว่าบะนูอิสราเอลหมายถึงลูกหลานของนบียะฮูบซึ่งอาจจะเป็นยะฮูดีห์(ยิว)นัศรอนีย์(คริสต์)มุสลิมและคนอื่นๆ

20) ยูษะฮ์บุตรนูน (Joshua-يوشوع بن نون) เป็นบุคคลที่รวบรวมกองกำลังอิสราเอลและสามารถนำวงศ์วานอิสราเอลเข้าพิชิตสู่ปาเลสไตน์ได้สำเร็จโดยได้แบ่งเมืองต่างๆให้ชาวยะฮูดีห์ทั้ง 12 สายปกครองด้วยระบบตุลาการ (The Judge-القضاة)

21) ซัมวีลบุตรบาลี (شمويل بن بلي) ท่านเป็นนบิผู้เผยแผ่อัลอิสลามแก่พวกยะฮูดีห์และเป็นที่ยึดมั่นตามพระคัมภีร์เก่า(โตราห์)ว่า *เศาะมูเอล* (Samual-صموئيل) ท่านเป็นผู้พิพากษาคนสุดท้ายของพวกยะฮูดีห์ที่ปกครองยะฮูดีห์ด้วยระบบตุลาการหรือผู้พิพากษาก่อนเข้าสู่ระบบกษัตริย์

22) ฏอลูต (Talut) ที่ปรากฏในอัลกุรอานคือกษัตริย์องค์แรกของยะฮูดีห์ ตามพระคัมภีร์เก่าเรียกว่าซอล (Saul)

23) นบิตาวูด عليه السلام และนบิสุลัยมาน عليه السلام ผู้เป็นบุตรชาย ทั้งสองท่านนบิและกษัตริย์มีความรอบรู้หลายด้านจนสามารถสร้างอาณาจักรเดวิดและอาณาจักรโซโลมอนได้สำเร็จ

24) หลังนบิสุลัยมาน عليه السلام ลี้ชีวิตพวกยะฮูดีห์ขัดแย้งและก่อกบฏกันเองจนอาณาจักรโซโลมอนแตกเป็นสองรัฐได้แก่ รัฐอิสราเอลมีเมืองหลวงตั้งอยู่ที่ซามาเรีย และรัฐยูดาห์ โดยมีนครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวง ชาวเมืองและคณะปกครองทั้งสองรัฐต่างยึดมั่นในการเคารพสักการะเทวรูปและบูชาพระยะโฮวาเป็นพระเจ้า

25) เมสไซอาห์หรืออัลมะซีหฺในความคิดของยะฮูดีห์คือผู้นำและทูตที่มาจากพระเจ้า บุคคลดังกล่าวมิใช่มนุษย์ธรรมดาและพระเจ้าจะส่งเมสไซอาห์ลงมารับทุกข์ทรมานแทนมนุษย์ และช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นทุกข์ทั้งปวง

26) นบิอีซา عليه السلام เป็นบุตรของพระนางมัรยัมเกิดที่เบธเลเฮมเป็นเมืองเล็กๆในปาเลสไตน์ตรงกับยุคกษัตริย์เฮโรดปกครองปาเลสไตน์โดยรักษาราชการแทนให้อาณาจักรโรมัน นบิอีซาเป็นเพียงบ่าว

ของอัลลอฮ์ ﷻ ท่านมิได้ถูกฆ่าหรือถูกตัดสินตริงบนไม้กางเขนจนสิ้นชีวิตอย่างที่เข้าใจกัน แต่มีชายคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขาถูกทำให้เหมือนท่านโดยท่านถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า

27) ยะฮูดีย์กลุ่มหนึ่งยึดถือหลักตรีเอกานุภาพ (Trinity-التثليث) กล่าวคือการเชื่อว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในดวงวิญญาณ 3 ดวงได้แก่พระบิดา(พระยะโฮวา) พระบุตร(อีซา)และพระจิต(มัรยัม)และการนับถือดังกล่าวถูกเรียกในเวลาต่อมาว่า ศาสนาคริสต์

28) ยะฮูดีย์อพยพจากปาเลสไตน์ครั้งแรกยุคกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ส่งกองทัพเข้ายึดปาเลสไตน์ ทำให้ยะฮูดีย์บางกลุ่มอพยพไปอยู่แคว้นฮิญาซเช่น ค็อยบัร วาดิกรอ ตีมาอู และชัยริบ(มะดีนะฮ์)ต่อมาชาวโรมันเข้ายึดนครเยรูซาเล็มพวกเขาจึงอพยพเป็นครั้งที่ 2

29) ยะฮูดีย์ที่มีบทบาทในนครมะดีนะฮ์ก่อนนบีมุฮัมมัด ﷺ อพยพมานครมะดีนะฮ์ได้แก่ เผ่าเอาส์และเผ่าคือฮรอญญ์ ท่านได้ลงนามสัญญาสันติภาพระหว่างยิวกับมุสลิมเพื่อความสงบสุข แต่ชาวยิวละเมิดสัญญาจนเกิดสงครามบะนีก็อยนูกอฮ์ในปี ค.ศ.623 สงครามบะนีนะฎิรในปี ค.ศ.625 สงครามบะนีกูร็อยเศาะฮูปี ค.ศ.626 และสงครามค็อยบัรในปี ค.ศ.628

30) ภัยคุกคามมุสลิมในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ล้วนเกิดจากแนวคิดของพวกเขาซึ่งมีทั้งเปิดเผยและเงื่อนงำ โดยเฉพาะหลังการก่อตั้งขบวนการไซออนนิสม์สากล อิทธิพลของยะฮูดีย์แผ่คลุมภูมิภาคตะวันออกกลางเกือบทุกด้าน

31) ยุคนบีมุฮัมมัด ﷺ ยะฮูดีย์ปฏิเสธการเป็นนบีของท่านและพยายามทำลายภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือของท่าน เมื่อไม่ประสบความสำเร็จ พวกเขาจึงคิดขับไล่ท่านออกจากนครมะดีนะฮ์และลอบทำร้ายท่านด้วยการวางยา

32) พวกเขาพยายามสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในสังคมระหว่างมุสลิมและชาวยิวในนครมะดีนะฮ์ เช่นสร้างความขัดแย้งระหว่างยะฮูดีย์เผ่าเอาส์กับยะฮูดีย์เผ่าคือฮรอญญ์ สนับสนุนให้ระงับการช่วยเหลือผู้อพยพที่มาจากนครมักกะฮ์ สร้างแรงกดดันต่อพวกพ้องของตนเองที่เข้ารับอัลอิสลาม ยุยงเผ่าบะนีนะฎิร เผ่าชีอฎุฟาน และเผ่าต่างๆรวมทั้งชาวกุเรซให้ต่อต้านการปกครองและทำสงครามกับนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อยับยั้งการเติบโตของอัลอิสลามในนครมะดีนะฮ์และนครมักกะฮ์

33) ยุคอนุบัยร์เป็นเคาะลีฟะฮ์พวกเขาพยายามร่วมมือกับพวกคริสเตียนก่อตั้งขบวนการนอกรีตเพื่อหวังให้ผู้คนในหัวเมืองรอบนอกต่อต้านการปกครองและไม่จ่ายซะกาตี และในยุคท่านอุมัรเป็นเคาะลีฟะฮ์พวกเขาได้สร้างความวุ่นวายขึ้นในตำบล ค็อยบัร จนท่านอุมัรได้สั่งอพยพพวกเขาออกจากนครมะดีนะฮ์ และพวกเขาก็สนับสนุนอนุบลุ อัดมะยูซัยล์ลอบสังหารอุมัรในปี ค.ศ.644

34) ยุคเคาะลีฟะฮ์อุมัยยาน อับดุลละฮ์บุตรสะบะอู หัวหน้านิวจากเมืองซอนออ(เยเมน)เดินทางมาอาศัยอยู่ในแคว้นฮิญาซ(ค.ศ.650) เขาไม่เห็นด้วยกับการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของอนุบัยร์ อุมัร และอุมัยยาน แต่เป็นแกนนำทางความคิดว่าด้วยอาลีบุตรอับิฏอิลิบสมควรได้ตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ และต่อต้านการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของท่านอื่นๆ

35) ยุคราชวงศ์อุมัยยะฮ์ (ค.ศ.661-750) พวกยิวเริ่มเข้ามามีบทบาททางวิชาการ ความเชื่อและแนวคิดต่างๆจำนวนมากของพวกยิวถูกนำมาบรรจุ ถูกนำมาอ้างอิงในหนังสือคัมภีร์ อัลหะดีษ และประวัติศาสตร์อิสลามจนถูกเรียกว่า อาญาตุฮิสรออ์ลีฮียาต

36) ยุกอับบาซียะฮ์ (ค.ศ.750) แนวคิดยิวกลุ่มมัจอะฮ์ชะฮ์เข้าไปมีบทบาทในด้านกฎหมายและการพิพากษาโดยเฉพาะในยุคเคาะลีฟะฮ์ฮะมูมมีการออกกฎหมายบังคับให้ผู้พิพากษา และนักวิชาการวินิจฉัยปัญหาต่างๆตามแนวคิดของกลุ่มดังกล่าว

37) ยะฮูดีย์ร่วมสนับสนุนฝ่ายยุโรปอย่างลับๆในสงครามครูเสด ระหว่างชาตินุสลิมและชาติคริสเตียนในการปฏิบัติการโจมตีมุสลิม 9 ครั้งด้วยกันช่วง ค.ศ.1096-1291 และร่วมมือกับชนเผ่าตาดาร์จากมองโกลโจมตีแบกแดดเพื่อโค่นล้มราชวงศ์อับบาซียะฮ์ในปี ค.ศ.1258

38) อิทธิพลชาวยิวเริ่มปรากฏและส่งผลต่อการปกครองของอาณาจักรออตโตมานมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1315 (ค.ศ.1897) ขณะที่อาณาจักรออตโตมานเข้าพิชิตดินแดนต่างๆในยุโรป โดยเฉพาะกลุ่มยิวคอนแมต *Donmat* (กลุ่มยิวเข้ารับอัลอิสลามเพื่อทำลายอัลอิสลาม) ที่อาศัยอยู่ในตุรกี บางกลุ่มให้การสนับสนุนกองกำลังนานาชาติเพื่อโค่นล้มอาณาจักรออตโตมาน และกดดันรัฐบาลกลางของเติร์กให้ยกดินแดนปาเลสไตน์ให้แก่พวกเขา แต่ไม่เป็นผลสำเร็จและในการประชุมร่วมไซออนนิสต์สากลที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ปี ค.ศ.1315 (ค.ศ.1897)พวกยิวจึงประกาศว่าการทำลายจักรวรรดิเติร์กคือเงื่อนไขพื้นฐานของการก่อตั้งรัฐบาลไซออนนิสต์ในปาเลสไตน์ ดังนั้นพวกยะฮูดีย์เริ่มบ่อนทำลายอาณาจักรออตโตมาน

39) กลุ่มยิวคอนแมตประสบความสำเร็จในการล้มล้างพรรคการเมืองอิสลาม เติร์กกี อัลฟะฎ์ท โดยผ่านตัวแทนคือพรรคการเมืองมาดาท ปาชาห์ ต่อมาได้มีการก่อตั้งพรรคอดีตศิษย์ตรีกีใหม่ขึ้นภายใต้การนำของ มุสฏอฟา กะมาล อะตาเติร์กและในปี ค.ศ. 1908 ชาวยิวคอนแมตและแกนนำร่วมฟรีเมสันได้เข้ายึดอำนาจบริหารและปกครองจากรัฐบาลกลางของอาณาจักรออตโตมาน สุลฏอน अबดุลฮะมีดถูกคุมขังและมีการแต่งตั้งสุลฏอน अबดุลฮะมีดที่ 5 ขึ้นปกครองแทนซึ่งอยู่ในการควบคุมของพวกยิวคอนแมตและแนวร่วมฟรีเมสันภายใต้การนำของมุสฏอฟา กะมาล ความเลวร้ายต่างๆได้เกิดขึ้นต่อประเทศอิสลาม มีการปฏิวัติในแหลมบอลข่านและอัลบานี เกิดการยึดอำนาจในประเทศออสเตรีย ลิเบียตกอยู่ภายใต้การปกครองของอิตาลี โมร็อกโกอยู่ใต้อำนาจของฝรั่งเศส และประเทศอิสลามตกอยู่ภายใต้อำนาจอิมตะวันตกและรัสเซีย มีการกวาดล้างนักวิชาการอิสลาม มัสยิด โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันสอนศาสนาถูกสั่งปิด ประชาชนถูกบังคับให้แต่งกายแบบตะวันตก การแบ่งทรัพย์สินกลางและกฎหมายว่าด้วยเรื่องมรดกถูกยกเลิก ผู้ชายผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การมีภรรยามากกว่า 1 คนเป็นสิ่งต้องห้าม มีการนำภาษาลาตินมาใช้เป็นภาษาราชการแทนภาษาอาหรับและมีการแยกศาสนาออกจากการเมืองการปกครอง

40) ปี ค.ศ.1897 พวกยิวได้จัดประชุมแนวร่วมชาวยิวขึ้นที่กรุงบาเซิล ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และเชิญชาวยิวทั่วโลกเข้าประชุม โดยมีชาวยิวที่มาจากรัสเซียเป็นแกนนำทางความคิดของการประชุมครั้งนี้และมติที่ประชุมสรุปว่า ความใฝ่ฝันของยิวคือการก่อตั้งประเทศยิวอันเป็นที่ยอมรับทั้งทางการและกฎหมาย และชาวยิวทุกคนจะได้มีประเทศอยู่และประเทศดังกล่าวคือประเทศปาเลสไตน์ โดยอาศัยชาติมหาอำนาจเป็นกำลังสนับสนุนด้วยการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ร่วมกันคือ ไซออนนิสม์ได้จัดตั้งประเทศอิสราเอล ส่วนชาติมหาอำนาจได้เข้ามีอำนาจในด้านต่างๆของภูมิภาคตะวันออกกลางมากขึ้น

41) ชาวยิวนับถือศาสนายูดาห์ พวกเขาอาจจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการไซออนนิสม์ทั้งหมด แต่ทั้งสองต่างมีความฝันและอุดมการณ์เดียวกันคือ การก่อตั้งรัฐอิสราเอลซึ่งเป็นรัฐที่ถูกเขียนขึ้นในพระคัมภีร์เก่า(โตราห์)

42) การอ้างถึงความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ในปาเลสไตน์ตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์เก่าหลังมีการบิดเบือนข้อมูลเพื่อใช้สิทธิก่อตั้งรัฐอิสราเอลบนแผ่นดินปาเลสไตน์คือ ความมีขอบธรรม

43) นอกจากยิวจะมีแนวคิดที่จะยึดปาเลสไตน์เป็นประเทศของตนเอง ขบวนการไซออนนิสม์ยังมีอุดมการณ์ที่จะรวมแผ่นดินอาหรับบริเวณใกล้เคียงเป็นอาณาจักรของชาวยิว ดังผู้นำไซออนนิสม์หัวรุนแรง (Jabotinsky) เรียกร้องให้จัดตั้งรัฐยิวขนาดใหญ่ โดยรวมเอาฝั่งตะวันออกของจอร์แดนและดินแดนโพ้นทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปจนถึงแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้พวกเขาจำเป็นต้องต่อสู้กับชาวอาหรับเจ้าของดินแดนเรื่อยมา

2.อภิปรายผล

1) แม้ว่าอัลกุรอานจะถูกประทานในยุคนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่อัลอิสลามมิใช่ศาสนาเพิ่งเกิดและเป็นที่ยอมรับเมื่อ 1,400 กว่าปี เพราะประวัติศาสตร์ของบรรดานบีแต่ละองค์ที่ปรากฏในอัลกุรอานคือสิ่งยืนยันว่า บรรดานบีทุกองค์มิได้นับถือพระยะโฮวา พระเยซู หรือเผยแผ่แนวคิดสักการบูชาเทวรูปหรือสร้างภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ แต่ตรงกันข้ามประวัติของบรรดานบีชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธเทพเจ้าอุปโลกน์หรือพระเจ้าจอมปลอม และไม่ยอมรับการตั้งภาคีใดๆต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก

2) ยะฮูดีส์ที่ปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างจากยะฮูดีส์ที่ปรากฏในคัมภีร์โตราห์และเล่มอื่นๆ โดยเฉพาะหลักการศรัทธา จริยธรรม และศีลธรรมตั้งอัลกุรอานระบุว่า

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفْصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِي أَكْثَرَ الَّذِي فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

سورة النمل : 27

ความว่า แท้จริงคัมภีร์อัลกุรอานจะบอกเล่าถึงวงศ์วานอิสราเอล ส่วนมากซึ่งที่พวกเขายังขัดแย้งกันอยู่

(สุเราะฮ์อัลนัมล : 27)

3) บรรรคานบีตั้งแต่นบีอิบรอฮีม عليه السلام จนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างมีหลักการศรัทธา(อะกีดะฮฺ)ที่สอดคล้องกันคือการยึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮฺผู้ทรงเอกะเพียงองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์ และทุกคนต่างมีหน้าที่เผยแผ่ตามแนวทางและคำสอนของอัลอิสลาม แต่อาจจะแตกต่างกันบ้างด้านหลักปฏิบัติ(ชะรีอะฮฺ)ดังอัลกุรอานระบุว่า

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاً وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾

سورة المائدة : 48

ความว่า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้า เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่نونพระองค์ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า

(สุเราะฮฺอัลมาอิดะฮฺ : 48)

4) ยะฮูดีย์ไม่ยอมรับการเป็นนบีของมุฮัมมัด ﷺ เนื่องจากท่านมิได้มาจากเชื้อสายของพวกเขา ทั้งๆที่พวกเขาถูกล้างหน้าจากพระคัมภีร์ของพวกเขาว่าจะมีนบีมาเกิด นั้นเพราะความถือดี ผ่าฝืน และยึดมั่นในอุดมการณ์ผิดๆของพวกเขา พระเจ้าทรงเลือกให้นบีมาเกิดจากเชื้อสายอาหรับพร้อมคัมภีร์อัลกุรอานที่มีคำสอนสอดคล้องกับคัมภีร์ของพวกเขาแต่ครอบคลุมกว่า สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขายอมรับมิได้พวกเขาจึงต้องปกปิดหรือบิดเบือนเรื่องดังกล่าวตลอดมา อัลกุรอานระบุว่า

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

سورة البقرة : 89

ความว่า และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮฺมายังพวกเขาเพื่อยืนยันในสิ่งที่มียูอยู่กับพวกเขา ทั้งๆที่พวกเขาเคยขอให้มิชชันนะเหหนีอบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารู้จักดี สิ่งที่ได้มายังพวกเขา พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งนั้น ดังนั้นความห่างไกลจากพระเมตตาของอัลลอฮฺจึงตกอยู่กับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธเหล่านั้น

(สุเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ : 89)

5) การไม่รักษาสัญญาหรือข้อตกลงของยะฮูดีย์ แต่สนับสนุนฝ่ายผู้ปฏิเสธสร้างกระแสต่อต้านอัลอิสลามในด้านต่างๆนั้นก่อให้เกิดแนวโน้มการเกิดสงครามตลอดเวลาอัลกุรอานระบุว่า

﴿أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

سورة البقرة : 100

ความว่า และคราใดที่พวกเขา(ชาวยิว)ได้ให้คำมั่นสัญญาใดๆไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็เหวี่ยงสัญญานั้นทิ้งเสียกระนั้นหรือ ? หามิได้ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

(สุเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ : 100)

และปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ خَالِدُونَ﴾

سورة المائدة: 80

ความว่า เจ้า(มุฮัมมัด)จะเห็นในหมู่พวกเขามากมาย(ชาวยิว)เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา(เช่น พวกมุชริกจากมักกะฮ์) ช่างเลวร้ายจริงๆสิ่งที่ตัวของพวกเขาเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขาเองเป็นเหตุทำให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา และพวกเขาจะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

(ซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ 80)

6) การอ้างตนเองว่าบุตรและเป็นที่ยกย่องของอัลลอฮ์ทำให้ยะฮูดียอ้างว่าพวกเขาติดต่อกับพระเจ้าตลอดเวลาและพวกเขาประเสริฐกว่าชนชาติอื่นๆ ซึ่งก่อให้เกิดการดูถูกเหยียดหยามชนชาติอื่นในเวลาต่อมาดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۗ﴾

سورة المائدة: 18

ความว่า และบรรดายะฮูดีย(ชาวยิว) และชาวนะศอรอ(ชาวคริสต์) ได้กล่าวว่า พวกเราก็คือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่ยกย่องของพระองค์ จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไหนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่านเนื่องด้วยความคิดทั้งหลายของพวกท่าน

(ซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 18)

7) ความโลภและหลงใหลทางโลกทำให้พวกเขาละเมิดบัญญัติศาสนาและทำทุกวิถีทางเพื่อจะได้อำนาจ ทรัพย์สิน และสิทธิของผู้อื่นมาอย่างไม่เป็นธรรมดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ هَرَبُوا ۚ قَدْ هَرَبُوا قَدْ هَرَبُوا قَدْ هَرَبُوا ۚ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ هَرَبُوا ۚ قَدْ هَرَبُوا ۚ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ هَرَبُوا ۚ قَدْ هَرَبُوا ۚ﴾

سورة النساء: 16

ความว่า และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบี้ยทั้งๆที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิชอบธรรม และเราได้เตรียมไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

(ซูเราะฮ์อัลนิซาอ์ : 161)

8) ปาเลสไตน์คือดินแดนซึ่งมีชนพื้นเมือง และเผ่าต่างๆอาศัยอยู่ก่อนนบีอิบรอฮีมจะอพยพมาอยู่ต่อมอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานให้แก่ นบีอิบรอฮีม ดังนั้นลูกหลานของท่านทุกคนต่างมีสิทธิโดยอยู่ร่วมกับชนชาติอื่นอย่างสันติ และสิทธิดังกล่าวถูกระบุในพระคัมภีร์เก่าบทว่าด้วยเขเนซิศดังที่กล่าวมาแล้วโดยในอัลกุรอานระบุว่า

﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾

سورة الانبياء : 71

ความว่า และเราได้ให้เขา(นบีนบรอฮีม)และนบีนบรอฮีมไปสู่อَرْض(ปาเลสไตน์) ซึ่งเราได้ให้มีความ
จำริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนั้นแก่ชนชาติต่าง ๆ

(สุเราะฮ์อัลอัมบิยาอ : 71)

9) พวกเขาปฏิบัติสิ่งที่ใช้พระคัมภีร์เตารอตและคัมภีร์อินยิลเป็นบทบัญญัติในการดำเนินชีวิต โดย
พวกเขาหันไปยึดถือพระคัมภีร์ที่พวกเขาช่วยกันเขียนขึ้นมาใหม่ จนแนวคิดจากพระคัมภีร์ดังกล่าว
ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย ดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُتْقِمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَبْدَأَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾

سورة المائدة: 68

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่าบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย(ยิวและคริสต์)พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่ง
ใด(ศาสนา)จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ตามคัมภีร์เตารอตและคัมภีร์อินยิล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่
พวกท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน(อัลกุรอาน) และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของ
เจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิดคิดและการปฏิเสธศรัทธาส่วนมากในหมู่พวกเขา ดังนั้นเจ้าจงอย่าเศร้าใจกับ
พวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 68)

10) การเสแสร้งในการเข้านับถืออัลอิสลามของยะฮูดีย์บางกลุ่ม เพื่อบิดเบือนคำสอนและบ่อน
ทำลายความมั่นคงของรัฐและอาณาจักรอิสลามนั้นทำให้เกิดการเผชิญหน้ากันดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿يٰٓأَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا تَحْزَنْكَ الَّذِيْنَ يُسْرِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْا ءَاْمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوْبُهُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا سَمَّعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُوْنَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِيْنَ لَمْ يَأْتُوْكَ سَطْرٌ مِّنَ الْكَلِمِ
مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتُوْهُ فَاَحْذَرُوْا﴾

سورة المائدة : 41

ความว่า ศาสนทูตเอ๋ยจงอย่าให้มันทำให้เจ้าเสียใจบรรดาผู้รับปฏิเสศการศรัทธาจากบรรดาผู้กล่าวด้วย
ปากของพวกเขาว่าพวกเราศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวซึ่งพวก
เขาชอบฟังคำมุสา พวกเขาชอบฟังเพื่อ(บอกต่อ)พวกอื่นที่มีใจมาหาเจ้า(มุฮัมมัด) โดยพวกเขาบิดเบือน
ถ้อยคำเหล่านั้นออกจากที่ของมัน(ความหมายที่แท้จริง) พวกเขาบอกว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ พวก
ท่านจงเอามันไว้ และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันพวกท่านจงระวัง

(สุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : 41)

11) ผลจากการบิดเบือนและพฤติกรรมดังกล่าวทำชาวยิวและไซออนนิสต์ปัจจุบัน ไม่ใช่ชาวกัมภีร์(อะฮฺลุลกิตาบ)ที่ศรัทธาและยึดมั่นต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์อย่างแท้จริง แต่พวกเขาคือผลผลิตที่ได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากกัมภีร์ตัลมุคและเล่มอื่นๆดังอัลกุรอานกล่าวว่

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ تَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَشْتَرُوا بِعَآيَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

سورة المائدة: 44

ความว่า แท้จริงเราได้ประทานกัมภีร์เตารอตลงมาในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่างซึ่งบรรดานบีที่สาวมิกก็มิได้ใช้กัมภีร์เตารอตตัดตีสินชาวยิวและบรรดาผู้ที่รู้แจ้งในอัลลอฮฺ และนักปราชญ์ทั้งหลายได้ใช้กัมภีร์เตารอตตัดตีสินเช่นกัน เนื่องด้วยสิ่งทีพวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ) กัมภีร์ของอัลลอฮฺ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในกัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเขาจงอย่ากลัวมนุษย์แต่จงกลัวข้าเถิด และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการของข้าด้วยราคาอันเล็กน้อย และผู้ใดที่มีได้ตัดตีสินด้วยสิ่งทีอัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมา คนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

(สุเราะฮฺอัลมาอิดะฮฺ :44)

12) ประวัติศาสตร์และอุดมการณ์ต่างๆของยะฮูดีย์ทีปรากฏในอัลกุรอาน ทำให้พวกเขา กลายเป็นชนชาติทีอันตรายสำหรับมุสลิมดังปรากฏในอัลกุรอานว่

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

سورة المائدة: 82

ความว่า แน่อนเจ้าจะพบว่า หมู่ชนทีเป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ทีศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ตั้งภาคีแก่อัลลอฮฺ

(สุเราะฮฺอัลมาอิดะฮฺ : 82)

13) จากการศึกษาประวัติศาสตร์ของชาวยิวตั้งแต่ยุคนบีอิบรอฮีม عليه السلام จนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ พบว่า ภัยคุกคามมุสลิมในช่วงหลายศตวรรษทีผ่านมาล้วนเกิดจากแนวคิดของพวกยิว ซึ่งแสดงออกถึงการเป็นปรปักษ์ต่ออัลอิสลามทีมีทั้งอย่างเปิดเผยและมีเงื่อนงำ แม้ว่าบรรดานบี ผู้นำและบรรดามุสลิมจะปฏิบัติดีกับพวกเขามากเพียงใดก็ตาม และความขัดแย้งดังกล่าวดำเนินมาหลายศตวรรษจนถึงยุครัฐบาลเคาะลีฟะฮฺทีมีศูนย์กลางทางการบริหารและปกครองอยู่ที่นครมะดีนะฮฺ (ซาอูดิอาระเบีย) ก่อนทีจะย้ายไปทีกรุงคัมภีร์ส(ซีเรีย) แบกเคค(อิรัก) สเปนตามลำดับ ต่อมาเมื่อรัฐบาลเคาะลีฟะฮฺได้แตกเป็นรัฐบาลกษัตริย์ข้าหลวงและแบ่งออกเป็นประเทศเล็กๆ จนกระทั่งถึงยุคอาณาจักรออตโตมาน พวกยะฮูดีย์จึงเข้ามามีอิทธิพลในตะวันออกกลางมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

1) เมื่อศัตรูที่ร้ายกาจของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷺ และบรรดานบีคือ ยะฮูดีย์ ดังนั้นมุสลิมพึงระวังการเผชิญหน้าและการบ่อนทำลายที่อาจจะเกิดขึ้นตราบใดที่มุสลิมไม่ศรัทธาตามแนวทางและปฏิบัติตามอุดมการณ์พวกเขาตั้งอัลกุรอานกล่าวว่า

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ أَهْدَىٰ﴾

سورة البقرة : 120

ความว่า และต่อไปชาวยะฮูดีย์(ยิว)และชาวนะศอรอ(คริสต์)จะไม่พึงพอใจท่านจนกว่าท่านจะเชื่อตามแนวทางของพวกเขา จงประกาศซิ(มุฮัมมัด)แท้จริงทางนำแห่งอัลลอฮ์คือทางนำ(ที่แท้จริง)

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 120)

2) ประวัติศาสตร์อัลอิสลามที่ปรากฏในอัลกุรอานมีความแตกต่างอย่างมากมาจากพระคัมภีร์เล่มอื่นๆ ดังนั้นทุกคนสมควรที่จะศึกษาเหตุการณ์ที่ดีในยุคต่างๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดภาพพจน์ คุณธรรม ความกล้าหาญ การยึดมั่นและความเข้าใจอันถูกต้อง ส่วนการศึกษาเรื่องราวที่เลวร้ายในยุคต่างๆจะทำให้ผู้ศึกษามีความรอบรู้ มีความพร้อม มีพลังที่จะต่อสู้กับปัญหา ความผิดพลาด และความหายนะที่อาจจะเกิดขึ้นตั้งอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

لِلْمُؤْمِنِينَ﴾

سورة هود : 120

ความว่า และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้าจากเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ เพื่อให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้วใน(เรื่องราวเหล่านี้) นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

(สุเราะฮ์ฮูด : 120)

3) หากยะฮูดีย์ต้องการพาดพิงไปยังบรรดานบีต่างๆ เช่น อิบรอฮีม อิสฮาก ยะฮูญบ มุซา ดาอูด สุลัยมาน อีซาและองค์อื่นๆ ยะฮูดีย์ควรจะยึดถือและพร้อมที่จะศรัทธาและปฏิบัติตามคำสอนของบรรดานบีเหล่านั้นในทุกๆด้านอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นหลักการศรัทธา หลักปฏิบัติ หลักจริยธรรม และคุณธรรมทางสังคม เมื่อทุกคนมีแนวทางอย่างเดียวกันปัญหาต่างๆจะคลี่คลายไปในทางที่ดี เพราะบรรดาคำสอนที่ปรากฏในคัมภีร์ของบรรดานบีล้วนมีเป้าหมายเดียวคือเชิญชวนให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷺ เพียงองค์เดียวและเสริมสร้างความสันติ ความสงบสุขแก่สังคมมนุษย์ทั่วไป อัลกุรอานระบุว่า

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

سورة البقرة : 64

ความว่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ ! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเสมอภาคกันระหว่างเราและพวกท่านนั่นคือ เราจะไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้นและเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเรบางคนจะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ ดังนั้นหากพวกเขาผิดหลังให้ดังนั้นพวกท่านจงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 64)

4) การทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้สนใจการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างยะฮูดีที่ปรากฏในอัลกุรอาน และยะฮูดีที่ปรากฏในพระคัมภีร์เก่า และศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลขบวนการไซออนนิสม์ต่อโลกอิสลาม